

ก็เป็นเพราะเห็นไม่จริง เห็นไม่ตลอด คือ
ขาดสติรอบในไม่มีความสำนึกรู้สังเกต ดู
นามรูปให้สัมพันธ์ต่อเนื่องไปเรื่อยๆนั่นเอง

๗. ตัวปัญญาจริง ก็ต้องมีความ
สามารถหยั่งรู้นามรูป หยั่งถึงนามรูปอันรู้
จริง - รู้แจ้ง - รู้แทงตลอด - ไม่มีด - ไม่มีบอด
โดยยกระดับจิตใจให้กระตือรือร้น - เป็น
อิสระ วิวิญญูะได้คือไม่ไหลวน ไม่ไหลเวียน
- ไม่จมอืด อยู่กับวิญญูะทุกข์ได้เป็นสำคัญ
ซึ่งเป็นเอกลักษณ์แห่งวิชา-ปัญญาแท้

๘. ตัวพระพทธศาสนา เป็นกระ
บวนความประจักษ์แจ้งแจ้งๆ ชัดเจนในความ

รู้อย่างความจริงแท้ตามเหตุผล ของธรรมชาติ
ในชีวิตรูปธรรม นามธรรมของตน

๙. ในวิถีชีวิตประจำวัน แห่งการ
คิดนึก การพูดจา การกระทำ เราต้องเอา
ความจริงตามเหตุผลของธรรมชาติเป็นหลัก
จึงจะถูกแท้ยุคธรรมจริง

๑๐. วิถีการแห่งสมณะวิปัสสนารวมตัว
เป็นหนึ่ง เคล็ดจัดบในการนั่ง ยืน เดิน หรือ
นอนให้หมั่นประคับประคองใจไว้อยู่เสมอ

แบบสมาธิภาวนา

พึงมนสิการ กำหนดจิตต์ ดึงลงสู่จุดศูนย์
กลางใจตัวรู้!